

มาตรฐาน
การจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

สำนักนวัตกรรมการไม้เศรษฐกิจ
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิงหาคม 2558

คณะผู้จัดทำร่างมาตรฐาน
การจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

ประธาน

รศ.ดร.มณฑล จำเริญพุกฤษ์

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กรรมการ

รศ.ดร.วิชา นิยม

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รศ.ดร.คูสิต เวชกิจ

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา

ดร.นพรัตน์ มานวกุล

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นางสาววิชา พิชัยณรงค์

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

นางยิ่งลักษณ์ ปฏิภาณเทวา

สหกรณ์สวนป่าภาคเอกชน

นายจิรวัดน์ ตั้งกิจงามวงศ์

สมาคมธุรกิจไม้

นางนันทนา บุญยานันต์

กรมป่าไม้

นายณรงค์ มีนวล

บริษัท สยามฟอเรสทรี จำกัด

นายประเสริฐ เนตรประจิตร

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

นายสุกิจ จันทร์ทอง

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

นายสุชาติ ฐิติวรสกุล

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

กรรมการและเลขานุการ

นายณรงค์ชัย ชลภาพ

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ผู้ร่วมสังเกตการณ์

นางสาววรางคณา รัตนรัตน์

RECOFTC

นายปรเมศวร์ พายัพสถาน

RECOFTC

นายพิเชษฐ์ มูลป่า

RECOFTC

บทนำ

ในสภาวะปัจจุบัน การแข่งขันในภาคธุรกิจได้ขยายวงกว้าง ไม่เว้นแม้แต่ภาคธุรกิจไม้ โดยประเทศไทยเอง ซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ ผู้ประกอบการก็กำลังประสบปัญหาในเรื่องการส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ไปยังต่างประเทศเช่นกัน อันเป็นผลสืบเนื่องจากการผลิตผลิตภัณฑ์จากแหล่งกำเนิดไม้ที่ไม่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งผลให้การแข่งขันในธุรกิจไม้ไม่สามารถเติบโตในระดับสากลได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น มาตรฐานการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องจัดทำให้เป็นมาตรฐานแห่งชาติโดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติจริงได้

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานภาครัฐที่ได้จัดทำมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (มอก.14061) มาตั้งแต่ พ.ศ. 2547 และได้มีการปรับปรุงครั้งล่าสุดใน พ.ศ. 2555 แต่ยังไม่มีการนำไปใช้ในการให้การรับรองสวนป่าของผู้ประกอบการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม จึงต้องมีการทบทวนมาตรฐานฯ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้ประกอบการในประเทศไทย และเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำมาตรฐานการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน นี้ เป็นความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ข้อกำหนดของมาตรฐานสากล PEFC (the programme for the endorsement of forest certification) ประกอบการจัดทำมาตรฐานฯ เพื่อให้เป็นมาตรฐานแห่งชาติ สำหรับการให้การรับรองสวนป่าไม้เศรษฐกิจ ซึ่งสามารถขอการรับรองเครื่องหมายของ PEFC ได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในกรณีที่ต้องการขอรับการรับรองมาตรฐาน PEFC ซึ่งเป็นมาตรฐานหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

สารบัญ

	หน้า
1. ขอบข่าย	5
2. บทนิยาม	6
3. ข้อกำหนดทั่วไป	3
4. ข้อกำหนดเฉพาะ	4
4.1 หลักการที่ 1: การบำรุงรักษาพื้นที่สวนป่าอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนที่ยั่งยืน	4
4.2 หลักการที่ 2: การรักษาสุขภาพและความแข็งแรงของระบบนิเวศป่าไม้	5
4.3 หลักการที่ 3: การรักษาสุขภาพและการสนับสนุนการทำหน้าที่ด้านผลผลิตและบริการของสวนป่า	5
4.4 หลักการที่ 4: การรักษาสุขภาพ การอนุรักษ์และการส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศป่าไม้	6
4.5 หลักการที่ 5: การรักษาสุขภาพและการส่งเสริมการทำหน้าที่ด้านการป้องกันของการจัดการสวนป่า (เพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ)	7
4.6 หลักการที่ 6: การรักษาสุขภาพการทำหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของสวนป่า	8
4.7 หลักการที่ 7: การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย	9
ภาคผนวก	15

มาตรฐาน

การจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

1. ขอบข่าย

ข้อกำหนดการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนฉบับนี้ เป็นข้อกำหนดสำหรับการรับรองมาตรฐานการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจ ซึ่งสามารถใช้ได้กับสวนป่าไม้เศรษฐกิจ ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ของประเทศไทย ทั้งนี้ในกรณีของสวนป่าไม้เศรษฐกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ได้มีข้อยกเว้นและแนวทางปฏิบัติ ที่ระบุไว้ในภาคผนวกของข้อกำหนดฉบับนี้

ข้อกำหนดนี้ได้จัดทำขึ้น สำหรับเจ้าของ ผู้ประกอบการ หรือผู้จัดการสวนป่า ใช้สำหรับการยื่นสมัครเพื่อขอการรับรองพื้นที่สวนป่าไม้เศรษฐกิจของตนเอง รวมทั้งเป็นข้อกำหนดที่บังคับใช้กับผู้รับเหมาและผู้ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่สวนป่าไม้เศรษฐกิจ ที่ขอการรับรองด้วย

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ ให้เป็นดังต่อไปนี้

- 2.1 การจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน (sustainable economic forest plantation management) หมายถึง การจัดการเพื่อรักษาและส่งเสริมสภาพความสมบูรณ์ของสวนป่าไม้เศรษฐกิจในระยะยาว ในขณะที่เดียวกัน ก็สามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- 2.2 พื้นที่ที่กำหนด (certified area) หมายถึง พื้นที่ที่ขอรับการรับรองที่ผู้ประกอบการระบุไว้
- 2.3 สิ่งแวดล้อม (environment) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายในและรอบสวนป่า ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ซึ่งเกิดโดยธรรมชาติหรือเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น
- 2.4 สิทธิถือครอง (tenure) หมายถึง สิทธิที่แสดงความเป็นเจ้าของ หรือผู้มีสิทธิครอบครองตามกฎหมาย ใช้ประโยชน์ เก็บเกี่ยว หรือจัดการทรัพยากรสวนป่าที่ระบุในรูปของเวลาและพื้นที่
- 2.5 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) หมายถึง บุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับผลจากการดำเนินกิจกรรมการจัดการสวนป่าในพื้นที่ที่กำหนด
- 2.6 ป่าไม้ (forest) หมายถึง สังคมพืชป่าที่ประกอบด้วย ไม้ยืนต้นเป็นหลักและพรรณไม้ อื่นๆ รวมถึงสัตว์และจุลินทรีย์ รวมทั้งคุณค่าที่เกิดจากสังคมพืชนั้น
- 2.7 พื้นที่ป่าไม้ (forest land) หมายถึง ที่ดินหรือพื้นที่ป่าตามที่กฎหมายป่าไม้กำหนดไว้
- 2.8 สวนป่า (forest plantation) หมายถึง พื้นที่ที่ผู้ประกอบการปลูกต้นไม้ขึ้น
- 2.9 ทรัพยากรสวนป่า (forest plantation resource) หมายถึง ผลผลิตที่เกิดขึ้นในพื้นที่สวนป่า ทั้งส่วนที่เป็นเนื้อไม้ (timber) ส่วนที่ไม่เป็นเนื้อไม้ (non-timber) และคุณค่าด้านการบริการ
- 2.10 ไม้เศรษฐกิจ หมายถึง ไม้ยืนต้นที่ปลูกขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าหรือการใช้สอย
- 2.11 ไม้เศรษฐกิจโตเร็ว หมายถึง ไม้ที่ปลูกขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าหรือการใช้สอยที่มีรอบตัดฟันสั้น
- 2.12 ระบบวนวัฒน (silvicultural system) หมายถึง ระบบการปฏิบัติกับหมู่ไม้ตลอดช่วงชีวิตของต้นไม้ในพื้นที่นั้น ตั้งแต่การสืบต่อพันธุ์ การปลูก การบำรุงรักษา และการตัดฟันมาใช้ประโยชน์
- 2.13 ระบบนิเวศ (ecosystem) หมายถึง พื้นที่หน่วยหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต ที่อยู่รวมกันภายใต้สิ่งแวดล้อมเดียวกัน โดยมีพฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์และเป็นพื้นที่มีเอกลักษณ์
- 2.14 ชนิดพันธุ์ใกล้จะสูญพันธุ์ (endangered species) หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสวนป่าและประกาศในบัญชีชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ของประเทศไทย
- 2.15 ชนิดพันธุ์ที่ถูคุกคาม (threatened species) หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสวนป่าและประกาศในบัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูคุกคามของประเทศไทย

- 2.16 ชนิดพันธุ์ประจำถิ่นอยู่อาศัย (endemic species) หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสวนป่าและปรากฏว่ามีเฉพาะ เป็นเอกลักษณ์ เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในท้องถิ่น
- 2.17 ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น (exotic species) หมายถึง ชนิดพันธุ์ในสวนป่าที่นำมาจากต่างประเทศและเป็นชนิดพันธุ์ที่ยังไม่มีการศึกษาความเหมาะสมในประเทศไทย
- 2.18 ชนิดพันธุ์สงวนอยู่อาศัย (reserved species) หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในสวนป่าตามประกาศในบัญชีชนิดพันธุ์สงวนของประเทศไทย
- 2.19 สารเคมี (chemical) หมายถึง สารสังเคราะห์ซึ่งนำมาใช้ในการจัดการสวนป่า เช่น ปุ๋ยเคมี ยาปราบศัตรูพืช และฮอร์โมน
- 2.20 ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีกิจการและการบริหารเป็นของตนเอง เช่น บุคคล ห้างหุ้นส่วน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบัน สมาคม ที่ดำเนินการในเรื่องสวนป่า
- 2.21 ต้นไม้ดัดแต่งพันธุกรรม (genetically modified organisms, GMOs) หมายถึง ต้นไม้ซึ่งปัจจัยทางพันธุกรรมถูกดัดแปลงแก้ไข ด้วยวิธีที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยการผสมพันธุ์ หรือการปฏิสนธิรวมกันอย่างธรรมชาติ
- 2.22 สวนป่าไม้เศรษฐกิจขนาดเล็ก หมายถึง พื้นที่สวนป่าไม้เศรษฐกิจที่มีพื้นที่การจัดการ ไม่เกิน 100 ไร่
- 2.23 สวนป่าไม้เศรษฐกิจขนาดกลาง หมายถึง พื้นที่สวนป่าไม้เศรษฐกิจที่มีพื้นที่การจัดการ มากกว่า 100-500 ไร่
- 2.24 สวนป่าไม้เศรษฐกิจขนาดใหญ่ หมายถึง พื้นที่สวนป่าไม้เศรษฐกิจที่มีพื้นที่การจัดการ มากกว่า 500 ไร่ขึ้นไป

3. ข้อกำหนดทั่วไป

ข้อกำหนด สำหรับการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ที่กำหนดเป็นมาตรฐานการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระดับชาติ ต้อง:

- 3.1 ประกอบด้วยข้อกำหนด ทางด้านการจัดการ และข้อกำหนดทางด้านการกระทำ ที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ ในระดับสวนป่าหรือ ในระดับอื่นๆที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำให้แน่ใจว่า เจตนาของข้อกำหนดทั้งหมดนั้นได้บรรลุเป้าหมาย
- 3.2 มีความชัดเจน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของข้อกำหนด และสามารถตรวจรับรองได้
- 3.3 สามารถนำไปใช้ปฏิบัติกับกิจกรรมการดำเนินการของผู้เกี่ยวข้องทุกคนในพื้นที่สวนป่าไม้เศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติตามข้อกำหนดต่างๆ
- 3.4 มีการกำหนดการจัดเก็บบันทึกเอกสาร ที่ต้องจัดหาไว้ให้เป็นหลักฐานแสดงถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

4. ข้อกำหนดเฉพาะ

4.1 หลักการที่ 1: การบำรุงรักษาพื้นที่สวนป่าอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนที่ยั่งยืน

4.1.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะรักษาหรือเพิ่มพื้นที่สวนป่าและพื้นที่ป่าไม้อื่นๆ และส่งเสริมคุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ของทรัพยากรสวนป่ารวมถึงดินและน้ำ ทั้งนี้ต้องดำเนินการโดยใช้การบริการและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ มาสนับสนุนการวางแผนใช้ประโยชน์พื้นที่ และการอนุรักษ์ธรรมชาติ

4.1.2 การจัดการสวนป่า ต้องประกอบด้วยกระบวนการที่สมบูรณ์ ของการสำรวจปริมาณผลผลิตและการวางแผนดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การตรวจสอบติดตามและประเมินผล และต้องรวมถึงการติดตามตรวจสอบที่เหมาะสมต่อผลลัพธ์ทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องคุ้มครองป้องกันปริมาณและคุณภาพของทรัพยากร และต้องนำมาตราการทางด้านวนวัฒนวิทยาที่เหมาะสมมาใช้

4.1.3 การสำรวจปริมาณผลผลิตสวนป่าและการจัดทำแผนที่ทรัพยากรสวนป่า ต้องดำเนินการ และเก็บรักษาข้อมูลไว้ ทั้งนี้ต้องดำเนินการอย่างเพียงพอกับสถานะแวดล้อมของท้องถิ่นและของประเทศ

4.1.4 แผนการจัดการสวนป่า ต้องมีความเหมาะสมกับขนาด และการใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่า ต้องมีรายละเอียด และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และต้องสรุปแผนดังกล่าวประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้รับรู้

4.1.5 การตรวจสอบติดตามทรัพยากรสวนป่าและการประเมินผลการจัดการ ต้องดำเนินการเป็นระยะ และนำผลที่ได้ นำกลับไปใช้ปรับปรุงการวางแผนจัดการสวนป่า

4.1.6 การเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ตามมติ ครม. ตั้งแต่ 30 มิถุนายน 2541 ไปเป็นสวนป่า จะไม่ได้รับพิจารณา เว้นแต่กรณีสภาพการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ได้แสดงหลักฐานดังต่อไปนี้

ก) ปฏิบัติตามนโยบายและกฎหมายของประเทศและภูมิภาค

ข) ส่งผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อสัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้

ค) ไม่มีผลกระทบด้านลบต่อระบบนิเวศป่าไม้ที่ถูกคุกคาม วัฒนธรรม พื้นที่ที่มีความสำคัญต่อสังคม และถิ่นที่อยู่อาศัยที่สำคัญ

ง) สนับสนุนการอนุรักษ์ ผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในระยะยาว

4.2 หลักการที่ 2 : การรักษาสุขภาพและความแข็งแรงของระบบนิเวศป่าไม้

- 4.2.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะรักษาสุขภาพและความแข็งแรงของระบบนิเวศสวนป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศป่าไม้ที่เสื่อมโทรม
- 4.2.2 แผนการจัดการสวนป่า ต้องมีแนวทางเฉพาะที่สามารถลดความเสี่ยงให้ต่ำสุดด้านการทำลายและการสร้างความเสียหายต่อระบบนิเวศป่าไม้
- 4.2.3 การดำเนินกิจกรรมการจัดการสวนป่าต่างๆ ต้องเน้นการใช้กระบวนการทางธรรมชาติและมาตรการทางชีววิธี ในบริเวณที่สามารถเป็นไปได้และเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งในด้านพันธุกรรม ชนิดพันธุ์ และโครงสร้างของระบบนิเวศป่าไม้
- 4.2.4 สุขภาพและความแข็งแรงของสวนป่า ต้องดำเนินการตรวจสอบติดตาม เป็นระยะๆ
- 4.2.5 ต้องมีการพิจารณาถึงผลของความเสียหายที่เกิดจากไฟป่า โรคแมลง และความเสียหายอื่นๆ
- 4.2.6 หลีกเลี่ยงการจุดไฟ ทั้งนี้ อาจดำเนินการได้เฉพาะกรณีที่มีการควบคุมและมีความสำคัญต่อความสำเร็จของเป้าหมายการจัดการของสวนป่า เท่านั้น
- 4.2.7 การปลูกต้นไม้ ควรคัดเลือกชนิดและสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับบริเวณพื้นที่สวนป่า และต้องใช้เทคนิคการจัดการที่ลดความเสียหายของต้นไม้ และดินให้น้อยที่สุด
- 4.2.8 ต้องใช้ยาปราบศัตรูพืชให้น้อยที่สุด และให้ใช้วิธีการทางด้านวัฒนธรรมที่เหมาะสม และมาตรการทางด้านชีววิทยาอื่นๆ ทดแทน ห้ามมิให้ใช้ยาปราบศัตรูพืชและสารเคมีเป็นพิษร้ายแรงที่องค์การอนามัยโลกได้กำหนดไว้ในตารางประเภท 1A และ 1B อย่างเด็ดขาด รวมถึงยาปราบศัตรูพืชที่เป็นพิษอื่นๆ ที่ตกค้างอยู่ในห่วงโซ่อาหารในทุกกรณี
- 4.2.9 ในบริเวณพื้นที่ที่มีการใช้ปุ๋ย ต้องใช้โดยมีการควบคุมอย่างใกล้ชิด และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมในสวนป่า

4.3 หลักการที่ 3 :การรักษาสุขภาพและการสนับสนุนการทำหน้าที่ด้านผลผลิตและบริการของสวนป่า

- 4.3.1 การวางแผนจัดการสวนป่าและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องมุ่งที่จะรักษาสุขภาพความสามารถในการให้ผลผลิตทั้งผลผลิตที่เป็นเนื้อไม้ และผลผลิตที่มีใช้เนื้อไม้ และการบริการบนพื้นฐานความยั่งยืนของสวนป่า

- 4.3.2 การวางแผนการจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะบรรลุถึงผลประกอบการทางด้านเศรษฐกิจที่ดี ด้วยการสำรวจหาตลาดใหม่ๆ สำหรับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
- 4.3.3 แผนการจัดการสวนป่า ต้องคำนึงถึงลักษณะการใช้ประโยชน์และการทำหน้าที่ ที่แตกต่างกันของพื้นที่แปลงสวนป่าแต่ละแปลง ทั้งในด้านผลผลิตเนื้อไม้ ผลผลิตที่มีไม้เนื้อไม้ และการบริการ
- 4.3.4 ความสามารถในการให้ผลผลิตของพื้นที่สวนป่า ต้องได้รับการรักษาสภาพไว้ด้วยการเจริญทดแทน การดูแลรักษา และการดำเนินการเก็บเกี่ยวผลผลิตที่เหมาะสม
- 4.3.5 ระดับการเก็บเกี่ยวผลผลิต ทั้งของผลผลิตเนื้อไม้และผลผลิตที่มีไม้เนื้อไม้ ต้องคำนึงถึงระดับอัตราผลผลิตที่ยั่งยืนในระยะยาวของสวนป่า
- 4.3.6 การเก็บเกี่ยวผลผลิตที่มีไม้เนื้อไม้ของสวนป่า ต้องมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม
- 4.3.7 สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ต้องวางแผน ดำเนินการ และบำรุงรักษา โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

4.4 หลักการที่ 4 : การรักษาสภาพ การอนุรักษ์และการส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศป่าไม้

- 4.4.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งรักษาสภาพ อนุรักษ์ และส่งเสริมระดับความหลากหลายของระบบนิเวศ ชนิดพันธุ์ และพันธุกรรม
- 4.4.2 การวางแผนการสำรวจและการระบุพิกัดในแผนที่ของทรัพยากรสวนป่า ต้องดำเนินการเพื่อการป้องกันและอนุรักษ์ พื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านระบบนิเวศ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (ถ้ามี)
 - ก) ระบบนิเวศป่าไม้ที่หายาก และเปราะบาง หรือพื้นที่ที่เป็นตัวแทนของระบบนิเวศ
 - ข) พื้นที่ที่มีชนิดพันธุ์ประจำถิ่นอยู่อาศัย และที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม
 - ค) พื้นที่ที่มีชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์และชนิดสงวนอยู่อาศัย
 - ง) พื้นที่ภูมิทัศน์ขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญในระดับ ประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ
- 4.4.3 ชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ต้องไม่ถูกเก็บหาหรือถูกล่าเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้า และต้องมีมาตรการในการป้องกัน เพื่อเป็นการเพิ่มปริมาณของประชากร

- 4.4.4 การจัดการสวนป่า ต้องทำให้เกิดการเจริญทดแทนอย่างสมบูรณ์ของป่า ด้วยการส่งเสริมวิธีการเจริญทดแทนตามธรรมชาติควบคู่ไปกับการปลูกใหม่
- 4.4.5 การปลูกต้นไม้ ต้องพิจารณาคัดเลือกชนิดไม้และสายพันธุ์ท้องถิ่นและพื้นเมือง เป็นลำดับแรก การนำชนิดไม้ หรือสายพันธุ์ต่างถิ่นมาปลูก ต้องมีการตรวจประเมินผล เพื่อหลีกเลี่ยงถึงผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้น และต้องสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงและฟื้นฟูความเชื่อมโยงของระบบนิเวศ
- 4.4.6 ชนิดพันธุ์ไม้ที่มีการตัดต่อพันธุกรรม ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรอง ก่อนนำมาขยายพันธุ์ในสวนป่า
- 4.4.7 การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องส่งเสริมความหลากหลายของโครงสร้างสวนป่าทั้งในแนวตั้งและแนวนอน อาทิ ความหลากหลายทางชั้นอายุ และมุ่งที่จะรักษาสภาพและฟื้นฟูความหลากหลายของภูมิทัศน์
- 4.4.8 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องคงเหลือต้นไม้ที่เป็น ไม้ที่หายาก ไม้ถูกคุกคามและไม้ใกล้สูญพันธุ์ ไม้อายุมาก ไม้ขนาดใหญ่มาก แม้ไม้ และไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารของสัตว์ป่า กระจายกระจายไว้ในพื้นที่แปลงปลูก เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกันความหลากหลายทางชีวภาพ
- 4.4.9 ระบบการจัดการแบบดั้งเดิมที่สามารถสร้างระบบนิเวศที่มีคุณค่า (ถ้ามี) อาทิ การตัดให้แตกหน่อในพื้นที่ที่เหมาะสมทางเศรษฐกิจ ควรได้รับการสนับสนุน
- 4.4.10 ความสมดุลระหว่างจำนวนประชากรของสัตว์และความสำเร็จของการเจริญทดแทน การเจริญเติบโตและความหลากหลายทางชีวภาพของป่า ควรได้รับการคำนึงถึง
- 4.4.11 การเลี้ยงสัตว์และการเก็บเกี่ยวผลผลิต ต้องดำเนินการโดยไม่ให้เกิดความเสียหายอย่างถาวรต่อระบบนิเวศ
- 4.4.12 การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ต้องวางแผนและดำเนินการในแนวทางที่ลดความเสียหายต่อระบบนิเวศและคุกคามชนิดพืช/สัตว์ที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบของการย้ายถิ่นฐานควรได้รับการพิจารณา
- 4.5 หลักการที่ 5 :การรักษาสภาพและการส่งเสริมการทำหน้าที่ด้านการป้องกันของการจัดการสวนป่า (เพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ)

- 4.5.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะรักษาสภาพและส่งเสริมการทำหน้าที่ป้องกันของสวนป่าเพื่อสังคม อาทิ การป้องกันสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การป้องกันการพังทลายของดิน และการป้องกันผลกระทบที่เป็นวิกฤติภัยของน้ำ
- 4.5.2 บริเวณพื้นที่สวนป่าที่มีความสำคัญต่อหน้าที่ในการป้องกันเพื่อสังคม ต้องได้รับการจัดบันทึกเป็นหลักฐาน และทำเป็นแผนที่ และแผนการจัดการสวนป่าในพื้นที่เหล่านี้จะต้องได้รับการพิจารณาอย่างครบถ้วน
- 4.5.3 ในพื้นที่สวนป่าที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำจะต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ต้องหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี และวิธีปฏิบัติทางวนวัฒนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพของน้ำและดิน

4.6 หลักการที่ 6 : การรักษาสภาพการทำหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจสังคมของสวนป่า

- 4.6.1 การวางแผนการจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะเคารพเอาใจใส่การทำหน้าที่หลายๆอย่างต่อสังคมของสวนป่า รวมถึงบทบาทของสวนป่าในการพัฒนาชนบท และพิจารณาเป็นพิเศษถึงโอกาสของการจ้างงานใหม่ เพื่อเชื่อมโยงกับการทำหน้าที่ด้านเศรษฐกิจสังคมของสวนป่า
- 4.6.2 การจัดการสวนป่า ต้องส่งเสริมสุขอนามัยและความผาสุก ในระยะยาวของชุมชนที่อยู่ในหรือรอบๆสวนป่า
- 4.6.3 การจัดการด้านสิทธิในทรัพย์สินและการครอบครองที่ดิน สำหรับพื้นที่สวนป่าที่เกี่ยวข้อง ต้องกำหนดและจัดทำเป็นเอกสารไว้อย่างชัดเจน นอกจากนั้น สิทธิตามกฎหมาย สิทธิทางวัฒนธรรมและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สวนป่า ต้องได้รับการอธิบาย รับรอง และเคารพเอาใจใส่
- 4.6.4 กิจกรรมการจัดการต่างๆ ต้องดำเนินการภายใต้การยอมรับต่อ ขอบข่ายงานด้านสิทธิตามกฎหมาย สิทธิทางวัฒนธรรมและประเพณี ที่ได้จัดทำขึ้น อาทิเช่น กฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ ย่อหน้าที่ 169 และปฏิญญาสากล ของสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องสิทธิของชนพื้นเมือง ซึ่งจะต้องไม่ถูกละเมิด โดยปราศจากการแจ้งการยอมรับของผู้ครอบครองสิทธิ อย่างอิสระก่อน รวมถึงการให้การชดเชยการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เหล่านี้ด้วย
- 4.6.5 การเข้าใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่าที่มีความเหมาะสม เพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านนันทนาการ ต้องจัดหาไว้ให้เพียงพอ

- 4.6.6 พื้นที่สวนป่าที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญ ทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หรือจิตวิญญาณ และพื้นที่ที่เป็นปัจจัยความต้องการพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่น (อาทิเช่น ปัจจัยสี่) ต้องได้รับการป้องกันและจัดการอย่างเหมาะสม
- 4.6.7 การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องคำนึงถึงการทำหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจสังคมทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำหน้าที่ในด้านนันทนาการ และคุณค่าทางศิลปะของสวนป่า
- 4.6.8 ผู้จัดการสวนป่า ผู้รับเหมา ลูกจ้าง และเจ้าของสวนป่า ต้องได้รับความรู้อย่างเพียงพอ และสนับสนุน เพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ ด้วยการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
- 4.6.9 การปฏิบัติงานต่างๆ ต้องนำประสบการณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทางด้านสวนป่ามาใช้ให้มากที่สุด อาทิเช่น ประสบการณ์และองค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่น เจ้าของสวนป่า องค์กรอิสระ และราษฎรท้องถิ่น
- 4.6.10 การจัดการ ต้องจัดให้มีการติดต่อสื่อสารและการปรึกษาหารืออย่างมีประสิทธิภาพ กับราษฎรท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน และต้องจัดให้มีกระบวนการที่เหมาะสม สำหรับการแก้ไขข้อเรียกร้องและข้อขัดแย้ง ต่างๆ
- 4.6.11 การจัดการ ต้องปฏิบัติตาม กฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ ต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ต้องมีคำแนะนำ และการฝึกอบรมการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย ให้กับลูกจ้าง คนงาน ที่ปฏิบัติงานหนักในภาคสนามทั้งหมด ต้องระบุมูลค่าความเสี่ยงทางด้านสุขภาพและอุบัติเหตุ และต้องนำมามาตรการที่เหมาะสมทั้งหมด มาใช้เพื่อป้องกันคนงาน

4.7 หลักการที่ 7 : การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย

- 4.7.1 การจัดการสวนป่า ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินกิจกรรมและการปฏิบัติงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ที่เป็นปัจจุบันประกอบด้วย การจัดการสวนป่า และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและชนิดพันธุ์สงวนและใกล้สูญพันธุ์ สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิการครอบครองและสิทธิการใช้ประโยชน์ของชนพื้นเมือง สุขอนามัย แรงงาน และความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และการจ่ายค่าชดเชย ค่าภาคหลวงและภาษีต่างๆ (รวมถึงกฎหมายอื่นๆ ที่ได้ระบุไว้ใน ข้อตกลงหุ้นส่วนภาคสมัครใจ (VPA) กับสหภาพยุโรป)

4.7.2 การจัดการสวนป่า ต้องจัดให้มีมาตรการอย่างเพียงพอในการป้องกันสวนป่า จากกิจกรรมผิดกฎหมาย
ต่างๆ อาทิเช่น การลักลอบตัดต้นไม้ การบุกรุกพื้นที่สวนป่า การจุดไฟเผาป่า และการกระทำที่ผิด
กฎหมายอื่นๆ

ภาคผนวก ก

ข้อยกเว้นและแนวทางปฏิบัติสำหรับสวนป่าไม้เศรษฐกิจขนาดเล็ก และขนาดกลาง

1. ข้อกำหนดที่ 4.1.1, 4.2.1, 4.2.3, 4.3.3, 4.3.5, 4.3.7, 4.4.1, 4.4.7, 4.6.4, 4.6.7 และ 4.6.11 จะไม่นำมาบังคับใช้กับสวนป่าไม้เศรษฐกิจขนาดเล็ก
2. ข้อกำหนดที่ 4.3.7 และ 4.6.4 จะไม่นำมาบังคับใช้กับสวนป่าไม้เศรษฐกิจขนาดกลาง

ภาคผนวก ข

ข้อกำหนด	การปฏิบัติตามข้อกำหนด	ตัวชี้วัด
4.1 หลักการที่ 1: การบำรุงรักษาพื้นที่สวนป่าอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนที่ยั่งยืน		
<p>4.1.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะรักษาหรือเพิ่มพื้นที่สวนป่าและพื้นที่ป่าไม้อื่นๆ และส่งเสริมคุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมของทรัพยากรสวนป่ารวมถึงดินและน้ำ ทั้งนี้ต้องดำเนินการโดยใช้การบริการและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ มาสนับสนุนการวางแผนใช้ประโยชน์พื้นที่ และการอนุรักษ์ธรรมชาติ</p>	<p>สวนป่าต้องมีแผนการจัดการสวนป่าที่มีองค์ประกอบ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) วัตถุประสงค์การบริหารจัดการ 2) ข้อมูลทั่วไปของสวนป่า สภาพทางภูมิศาสตร์ และสภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบสวนป่า 3) ระบบวนวัฒน หรือการปลูกสร้างสวนป่าที่ใช้จัดการสวนป่า 4) อัตราการเก็บเกี่ยวผลผลิตรายปี และอนาคต 5) วิธีการตรวจติดตามการเจริญเติบโตของผลผลิตสวนป่า 6) แนวทางการป้องกันสิ่งแวดล้อม 7) แผนการป้องกัน สายพันธุ์ที่หายาก ใกล้เคียงพันธุ์และอยู่ในอันตราย ในเขตสวนป่า 8) แผนที่จำแนกการใช้ประโยชน์ และจัดการของสวนป่า 9) คำอธิบายในวิธีการเก็บเกี่ยวและอุปกรณ์ที่ใช้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แผนการจัดการสวนป่ารายปี 2. แผนการเก็บเกี่ยวผลผลิต และแผนการปลูกสร้าง ระยะ 5 ปี 3. แผนการเก็บเกี่ยวผลผลิต และแผนการปลูกสร้างสวนป่า ระยะยาว
<p>4.1.2 การจัดการสวนป่า ต้องประกอบด้วย กระบวนการที่สมบูรณ์ ของการสำรวจ ปริมาณผลผลิตและการวางแผนดำเนินการ</p>	<p>สวนป่าต้องมีแผนปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิธีการสำรวจปริมาณผลผลิตสวนป่า 2. แผนการตรวจติดตามด้าน

<p>เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การตรวจสอบติดตามและประเมินผล และต้องรวมถึงการติดตามตรวจสอบที่เหมาะสมต่อผลลัพธ์ทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องคุ้มครองป้องกันปริมาณและคุณภาพของทรัพยากร และต้องนำมาตรการทางด้านนวัตกรรมวิทยาที่เหมาะสมมาใช้</p>		<p>เศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. แผนการตรวจติดตามด้านสังคม 4. แผนการตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อม
<p>4.1.3 การสำรวจปริมาณผลผลิตสวนป่าและการจัดทำแผนที่ทรัพยากรสวนป่า ต้องดำเนินการ และเก็บรักษาข้อมูลไว้ ทั้งนี้ต้องดำเนินการอย่างเพียงพอกับสถานะแวดล้อมของท้องถิ่นและของประเทศ</p>	<p>สวนป่าต้องมีการสำรวจกำลังผลิตที่มีความน่าเชื่อถือ มีหลักฐานสามารถตรวจเช็คได้ และมีแผนที่แสดงพื้นที่ผลผลิตของสวนป่า</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการสำรวจปริมาณผลผลิตของสวนป่า 2. แผนที่แสดงพื้นที่ผลผลิต
<p>4.1.4 แผนการจัดการสวนป่า ต้องมีความเหมาะสมกับขนาด และการใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่า ต้องมีรายละเอียด และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และต้องสรุปแผนดังกล่าวประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนได้รับรู้</p>	<p>สวนป่าต้องมีแผนการปรับปรุงแผนปฏิบัติการสวนป่าเป็นระยะในรอบปี และประชาสัมพันธ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายงานสรุปผลการปรับปรุงแผนปฏิบัติการสวนป่า 2. การเผยแพร่รายงานฯ ให้สาธารณชนได้รับรู้
<p>4.1.5 การตรวจสอบติดตามทรัพยากรสวนป่าและการประเมินผลการจัดการ ต้องดำเนินการเป็นระยะ และนำผลที่ได้ นำกลับไปใช้ปรับปรุงการวางแผนจัดการสวนป่า</p>	<p>สวนป่าต้องมีการตรวจสอบติดตามผลการจัดการเกี่ยวกับผลผลิต เป็นระยะ เพื่อใช้ปรับปรุงแผนการจัดการสวนป่าด้านเศรษฐกิจในอนาคต</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการตรวจติดตามด้านเศรษฐกิจ 2. รายงานการนำผลการตรวจติดตามมาใช้ปรับปรุงแผนการจัดการด้านเศรษฐกิจ (ถ้ามีการปรับปรุง)
<p>4.1.6 การเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ตามมติ ครม. ตั้งแต่ 30 มิถุนายน 2541 ไปเป็นสวนป่า จะไม่ได้รับพิจารณา</p>	<p>สวนป่าต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ตั้งแต่ 30 มิถุนายน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. หลักฐานการครอบครองหรือใช้ประโยชน์พื้นที่ ก่อน 30 มิถุนายน 2541

<p>เว้นแต่กรณีสภาพการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ ได้แสดงหลักฐานดังต่อไปนี้</p> <p>ก) ปฏิบัติตามนโยบายและกฎหมาย ของประเทศและภูมิภาค</p> <p>ข) ส่งผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อ สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้</p> <p>ค) ไม่มีผลกระทบด้านลบต่อระบบ นิเวศป่าไม้ที่ถูกคุกคาม วัฒนธรรม พื้นที่ที่ มีความสำคัญต่อสังคม และถิ่นที่อยู่อาศัยที่ สำคัญ</p> <p>ง) สนับสนุนการอนุรักษ์ ผลประโยชน์ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในระยะยาว</p>	<p>2541 เป็นต้นไป เว้นแต่ ได้รับ อนุญาตตามนโยบายและ กฎหมายของประเทศ</p>	<p>2. หลักฐานการได้รับอนุญาต ให้ใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ ตามนโยบายและกฎหมาย ของประเทศ หลัง 30 มิถุนายน 2541 (ถ้ามี) และ ต้องไม่มีผลกระทบต่อพื้นที่ ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCVA) รวมถึงมีเหตุผล หรือความจำเป็นด้านการ อนุรักษ์ผลประโยชน์ ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ระยะยาว</p>
<p>4.2 หลักการที่ 2 : การรักษาสุขภาพและความแข็งแรงของระบบนิเวศป่าไม้</p>		
<p>4.2.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่ จะรักษาสุขภาพและความแข็งแรงของ ระบบนิเวศสวนป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศป่า ไม้ที่เสื่อมโทรม</p>	<p>สวนป่าต้องมีแผนปฏิบัติการ ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อฟื้นฟูระบบ นิเวศป่าไม้ที่เสื่อมโทรม (ถ้ามี)</p>	<p>1. แผนที่แสดงพื้นที่ระบบนิเวศ ป่าไม้ที่เสื่อมโทรม (ถ้ามี)</p> <p>2. แผนปฏิบัติการด้าน สิ่งแวดล้อมเพื่อฟื้นฟูระบบ นิเวศป่าไม้ที่เสื่อมโทรม (ถ้า มี)</p>
<p>4.2.2 แผนการจัดการสวนป่า ต้องมี แนวทางเฉพาะที่สามารถลดความเสี่ยงให้ ต่ำสุดด้านการทำลายและการสร้างความ เสียหายต่อระบบนิเวศป่าไม้</p>	<p>สวนป่าต้องมีแนวทางการ ปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบต่อ ระบบนิเวศป่าไม้ (ถ้ามี)</p>	<p>แนวทางการปฏิบัติงานที่ส่งผล กระทบต่อระบบนิเวศป่าไม้ (ถ้ามี)</p>
<p>4.2.3 การดำเนินกิจกรรมการจัดการสวน ป่าต่างๆ ต้องเน้นการใช้กระบวนการทาง ธรรมชาติและมาตรการทางชีววิธี ใน บริเวณที่สามารถเป็นไปได้และเท่าที่เป็นไป ได้ เพื่อส่งเสริมความหลากหลายทาง ชีวภาพ ทั้งในด้านพันธุกรรม ชนิดพันธุ์</p>	<p>สวนป่าต้องใช้วิธีการทาง ธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความ หลากหลายทางชีวภาพในระบบ นิเวศป่าไม้ (ถ้ามี)</p>	<p>แนวทางการใช้วิธีการทางธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมความหลากหลายทาง ชีวภาพในระบบนิเวศป่าไม้ (ถ้ามี)</p>

และโครงสร้างของระบบนิเวศป่าไม้		
4.2.4 สุขภาพและความแข็งแรงของสวนป่า ต้องดำเนินการตรวจสอบติดตาม เป็นระยะๆ	สวนป่าต้องมีการตรวจสอบติดตามสภาพระบบนิเวศป่าไม้เป็นระยะ (ถ้ามี)	รายงานผลการตรวจติดตามสภาพระบบนิเวศป่าไม้ เป็นระยะตามแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม (ถ้ามี)
4.2.5 ต้องมีการพิจารณาถึงผลของความเสียหายที่เกิดจากไฟป่า โรคแมลง และความเสียหายอื่นๆ	สวนป่าต้องมีการตรวจสอบความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อระบบนิเวศป่าไม้ (ถ้ามี)	รายงานผลความเสียหายที่เกิดจากสาเหตุต่างๆ ต่อระบบนิเวศป่าไม้ (ถ้ามี)
4.2.6 หลีกเลี่ยงการจุดไฟ ทั้งนี้ อาจดำเนินการได้เฉพาะกรณีที่มีการควบคุม และมีความสำคัญต่อความสำเร็จของเป้าหมายการจัดการของสวนป่า เท่านั้น	สวนป่าต้องหลีกเลี่ยงการจุดไฟหรือจุดไฟเฉพาะกรณีที่มีการควบคุมและมีความสำคัญต่อความสำเร็จของการจัดการเท่านั้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายหลีกเลี่ยงการจุดไฟหรือ 2. แนวทางการควบคุมไฟ (ถ้ามี)
4.2.7 การปลูkdต้นไม้ ควรคัดเลือกชนิดและสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับบริเวณพื้นที่สวนป่า และต้องใช้เทคนิคการจัดการที่ลดความเสียหายของต้นไม้ และดินให้น้อยที่สุด	สวนป่าควรปลูkdต้นไม้ โดยคัดเลือกชนิดพันธุ์ และสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ และส่งผลกระทบต่อสภาพดินน้อยที่สุด	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการคัดเลือกชนิดและสายพันธุ์ ที่เหมาะสมกับพื้นที่ 2. แนวทางการปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบต่อสภาพดิน
4.2.8 ต้องใช้ยาปราบศัตรูพืชให้น้อยที่สุด และให้ใช้วิธีการทางด้านวัฒนธรรมที่เหมาะสม และมาตรการทางด้านชีววิทยาอื่นๆ ทดแทน ห้ามมิให้ใช้ยาปราบศัตรูพืชและสารเคมีเป็นพิษร้ายแรงที่องค์การอนามัยโลกได้กำหนดไว้ในตารางประเภท 1A และ 1B อย่างเด็ดขาด รวมถึงยาปราบศัตรูพืชที่เป็นพิษอื่นๆ ที่ตกค้างอยู่ในห่วงโซ่อาหารในทุกกรณี	<ol style="list-style-type: none"> 1. สวนป่าต้องใช้ยาปราบศัตรูพืชให้น้อยที่สุด 2. สวนป่าต้องห้ามใช้ยาปราบศัตรูพืชและสารเคมีเป็นพิษร้ายแรงที่องค์การอนามัยโลกได้กำหนดไว้ในตารางประเภท 1A และ 1B อย่างเด็ดขาด รวมถึงยาปราบศัตรูพืชที่เป็นพิษอื่นๆ ที่ตกค้างอยู่ในห่วงโซ่อาหารในทุกกรณี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายงานการใช้ยาปราบศัตรูพืช ในสวนป่า (ถ้ามี) 2. แนวทางการใช้ยาปราบศัตรูพืชที่ถูกต้อง และการกำจัดอย่างถูกวิธี 3. แนวทางการลดใช้ยาปราบศัตรูพืช (ถ้ามี) 4. นโยบายไม่ใช้สารเคมีเป็นพิษร้ายแรงที่องค์การอนามัยโลกได้กำหนดไว้ในตาราง

		<p>ประเภท 1A และ 1B รวมถึงยาปราบศัตรูพืชที่เป็นพิษอื่นๆ ที่ตกค้างอยู่ในห่วงโซ่อาหารในทุกกรณี</p> <p>5. บัญชีรายชื่อสารเคมีเป็นพิษข้างต้น</p>
4.2.9 ในบริเวณพื้นที่ที่มีการใช้ปุ๋ย ต้องใช้โดยมีการควบคุมอย่างใกล้ชิด และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมในสวนป่า	สวนป่าต้องใช้ปุ๋ยโดยมีการควบคุมอย่างใกล้ชิด และคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในสวนป่า	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายงานการใช้ปุ๋ยเคมีในสวนป่า (ถ้ามี) 2. แนวทางการใช้ปุ๋ยเคมีอย่างถูกวิธี รวมถึงการจัดเก็บหรือกำจัดบรรจุภัณฑ์
4.3 หลักการที่ 3 :การรักษาสภาพและการสนับสนุนการทำหน้าที่ด้านผลผลิตและบริการของสวนป่า		
4.3.1 การวางแผนจัดการสวนป่าและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องมุ่งที่จะรักษาสภาพความสามารถในการให้ผลผลิตทั้งผลผลิตที่เป็นเนื้อไม้ และผลผลิตที่มีชีงเนื้อไม้ และการบริการบนพื้นฐานความยั่งยืนของสวนป่า	สวนป่าต้องมีแผนการเก็บเกี่ยวผลผลิตสวนป่าที่ไม่เกินความเพิ่มพูนของสวนป่า	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการสำรวจปริมาณผลผลิตของสวนป่า 2. แผนการเก็บเกี่ยวผลผลิตรายปี และ 5 ปี 3. แผนการปลูกสร้างรายปี และ 5 ปี
4.3.2 การวางแผนการจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะบรรลุถึงผลประกอบการทางด้านเศรษฐกิจที่ดี ด้วยการสำรวจหาตลาดใหม่ๆ สำหรับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้อง	สวนป่าต้องมีการสำรวจหาตลาดใหม่ๆ สำหรับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้อง	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายในการสำรวจหาตลาดใหม่ๆ หรือ 2. นโยบายในการเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการของสวนป่า
4.3.3 แผนการจัดการสวนป่า ต้องคำนึงถึงลักษณะการใช้ประโยชน์และการทำหน้าที่ที่แตกต่างกันของพื้นที่แปลงสวนป่าแต่ละแปลง ทั้งในด้านผลผลิตเนื้อไม้ ผลผลิตที่มีชีงเนื้อไม้ และการบริการ	สวนป่าต้องมีการจำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่า เพื่อให้เกิดความยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. แผนที่จำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่า 2. แผนปฏิบัติการสวนป่าด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
4.3.4 ความสามารถในการให้ผลผลิตของ	สวนป่าต้องมีแผนการเก็บเกี่ยว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการสำรวจปริมาณ

พื้นที่สวนป่า ต้องได้รับการรักษาสภาพไว้ด้วยการเจริญทดแทน การดูแลรักษา และการดำเนินการเก็บเกี่ยวผลผลิตที่เหมาะสม	ผลผลิตสวนป่าที่ไม่เกินความเพิ่มพูนของสวนป่า	ผลผลิตของสวนป่า 2. แผนการเก็บเกี่ยวผลผลิตรายปี และ 5 ปี
4.3.5 ระดับการเก็บเกี่ยวผลผลิต ทั้งของผลผลิตเนื้อไม้และผลผลิตที่มีใช้เนื้อไม้ ต้องคำนึงถึงระดับอัตราผลผลิตที่ยั่งยืนในระยะยาวของสวนป่า	สวนป่าต้องมีแผนการเก็บเกี่ยวผลผลิตสวนป่าที่ไม่เกินความเพิ่มพูนของสวนป่า	1. ผลการสำรวจปริมาณผลผลิตของสวนป่า 2. แผนการเก็บเกี่ยวผลผลิตระยะยาว
4.3.6 การเก็บหาผลผลิตที่มีใช้เนื้อไม้ของสวนป่า ต้องมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม	สวนป่าต้องมีการกำหนดแนวทางในการเก็บหาผลผลิตสวนป่าที่เหมาะสม	แนวทางการเก็บเกี่ยวผลผลิตระยะยาว
4.3.7 สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ต้องวางแผน ดำเนินการ และบำรุงรักษา โดยคำนึงถึงผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด	สวนป่าต้องวางแผนการดำเนินการ และบำรุงรักษา สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด	1. แนวทางการปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบต่อ 2. แผนการบำรุงรักษาสวนป่าไม้
4.4 หลักการที่ 4 : การรักษาสภาพ การอนุรักษ์และการส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศป่าไม้		
4.4.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งรักษาสภาพ อนุรักษ์ และส่งเสริมระดับความหลากหลายของระบบนิเวศ ชนิดพันธุ์ และพันธุกรรม	สวนป่าต้องมีแนวทางในการรักษา อนุรักษ์ และส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่สวนป่า	1. การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ 2. แผนปฏิบัติการในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (ถ้ามี)
4.4.2 การวางแผนการสำรวจและการระบุพิกัดในแผนที่ของทรัพยากรสวนป่า ต้องดำเนินการเพื่อการป้องกัน และอนุรักษ์พื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านระบบนิเวศตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (ถ้ามี) ก) ระบบนิเวศป่าไม้ที่หายาก และเปราะบาง หรือพื้นที่ที่เป็นตัวแทนของระบบนิเวศ	สวนป่าต้องจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 1-3)	1. การสำรวจพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 1-3) 2. แผนที่พื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 1-3) (ถ้ามี)

<p>ข) พื้นที่ที่มีชนิดพันธุ์ประจำถิ่นอยู่อาศัย และที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม</p> <p>ค) พื้นที่ที่มีชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์และชนิดสงวนอยู่อาศัย</p> <p>ง) พื้นที่ภูมิทัศน์ขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญในระดับ ประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ</p>		
<p>4.4.3 ชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ต้องไม่ถูกเก็บหาหรือถูกล่าเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้า และต้องมีมาตรการในการป้องกัน เพื่อเป็นการเพิ่มปริมาณของประชากร</p>	<p>สวนป่าต้องมีมาตรการในการป้องกันการเก็บหาหรือถูกล่า ซึ่งชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บัญชีรายชื่อชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ในพื้นที่สวนป่า 2. มาตรการ หรือนโยบายห้ามเก็บหาหรือล่าชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์ (ถ้ามี) 3. แผนปฏิบัติการป้องกันการเก็บหาหรือล่าชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์ในพื้นที่สวนป่า (ถ้ามี)
<p>4.4.4 การจัดการสวนป่า ต้องทำให้เกิดการเจริญทดแทนอย่างสมบูรณ์ของป่า ด้วยการส่งเสริมวิธีการเจริญทดแทนตามธรรมชาติควบคู่ไปกับการปลูกใหม่</p>	<p>สวนป่าต้องจัดการให้เกิดการเจริญทดแทนอย่างสมบูรณ์ของพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>แผนการจัดการในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (ถ้ามี)</p>
<p>4.4.5 การปลูกต้นไม้ ต้องพิจารณาคัดเลือกชนิดไม้และสายพันธุ์ท้องถิ่นและพื้นเมืองเป็นลำดับแรก การนำชนิดไม้ หรือสายพันธุ์ต่างถิ่นมาปลูก ต้องมีการตรวจประเมินผลเพื่อหลีกเลี่ยงถึงผลกระทบด้านลบที่อาจจะเกิดขึ้น และต้องสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงและฟื้นฟูความเชื่อมโยง</p>	<p>ในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ สวนป่าต้องคัดเลือกไม้ท้องถิ่นและพื้นเมือง มาปลูกเป็นลำดับแรก หากมีการนำไม้ต่างถิ่นเข้ามาปลูกต้องมีการประเมินผลกระทบต่อ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายในการไม่นำไม้ต่างถิ่นมาปลูกในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (ถ้ามี) หรือ 2. การตรวจประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ถ้ามี)

<p>ของระบบนิเวศ</p>	<p>สิ่งแวดล้อมก่อน</p>	<p>3. แผนปฏิบัติการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ถ้ามี)</p> <p>4. แนวทางสนับสนุนกิจกรรมที่ปรับปรุงและฟื้นฟูความเชื่อมโยงของระบบนิเวศ (ถ้ามี)</p>
<p>4.4.6 ชนิดพันธุ์ไม้ที่มีการตัดต่อพันธุกรรม ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรอง ก่อนนำมาขยายพันธุ์ในสวนป่า</p>	<p>สวนป่าต้องตรวจสอบชนิดพันธุ์ไม้ที่มีการตัดต่อพันธุกรรม และได้รับการรับรอง ก่อนนำมาขยายพันธุ์ในสวนป่า</p>	<p>ใบรับรองชนิดพันธุ์ไม้ที่มีการตัดต่อพันธุกรรม (ถ้ามี)</p>
<p>4.4.7 การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องส่งเสริมความหลากหลายของโครงสร้างสวนป่าทั้งในแนวตั้งและแนวนอน อาทิ ความหลากหลายทางชั้นอายุ และมุ่งที่จะรักษาสภาพและฟื้นฟูความหลากหลายของภูมิทัศน์</p>	<p>สวนป่าต้องมีการส่งเสริมความหลากหลายของสวนป่า</p>	<p>นโยบายการส่งเสริมความหลากหลายทางชั้นอายุของสวนป่า</p>
<p>4.4.8 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องคงเหลือต้นไม้ที่เป็น ไม้ที่หายาก ไม้ถูกคุกคามและไม้ใกล้สูญพันธุ์ ไม้อายุมาก ไม้ขนาดใหญ่มาก แม้ไม้ และไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารของสัตว์ป่า กระจายไว้ในพื้นที่แปลงปลูก เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกันความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>สวนป่าต้องคงเหลือต้นไม้ที่เป็น ไม้ที่หายาก ไม้ถูกคุกคามและไม้ใกล้สูญพันธุ์ ไม้อายุมาก ไม้ขนาดใหญ่มาก แม้ไม้ และไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารของสัตว์ป่า กระจายไว้ในพื้นที่แปลงปลูก</p>	<p>1. บัญชีไม้อ่อนรักรักษ์ (ถ้ามี)</p> <p>2. แนวทางการป้องกันไม้อ่อนรักรักษ์ของสวนป่า (ถ้ามี)</p> <p>3. แผนปฏิบัติการป้องกันไม้อ่อนรักรักษ์ (ถ้ามี)</p>
<p>4.4.9 ระบบการจัดการแบบดั้งเดิมที่สามารถสร้างระบบนิเวศที่มีคุณค่า (ถ้ามี) อาทิ การตัดให้แตกหน่อในพื้นที่ที่เหมาะสมทางเศรษฐกิจ ควรได้รับการสนับสนุน</p>	<p>สวนป่าต้องสนับสนุนระบบการจัดการแบบดั้งเดิมที่สามารถสร้างระบบนิเวศที่มีคุณค่า (ถ้ามี)</p>	<p>นโยบายสนับสนุนระบบการจัดการแบบดั้งเดิมในสวนป่า (ถ้ามี)</p>

<p>4.4.10 ความสมดุลระหว่างจำนวนประชากรของสัตว์และความสำเร็จของการเจริญทดแทน การเจริญเติบโต และความหลากหลายทางชีวภาพของป่า ควรได้รับการคำนึงถึง</p>	<p>สวนป่าควรคำนึงถึงความสมดุลระหว่างจำนวนประชากรสัตว์กับการเจริญทดแทน การเติบโต และความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>นโยบายการส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในสวนป่า (ถ้ามี)</p>
<p>4.4.11 การเลี้ยงสัตว์และการเก็บเกี่ยวผลผลิต ต้องดำเนินการโดยไม่ว่างให้เกิดความเสียหายอย่างถาวรต่อระบบนิเวศ</p>	<p>สวนป่าต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์และการเก็บเกี่ยวผลผลิตในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (ถ้ามี)</p>
<p>4.4.12 การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ต้องวางแผนและดำเนินการในแนวทางที่ลดความเสียหายต่อระบบนิเวศและคุณภาพชนิดพืช/สัตว์ที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบของการย้ายถิ่นฐานควรได้รับการพิจารณา</p>	<p>สวนป่าต้องมีแนวทางการดำเนินงานที่ลดความเสียหายต่อระบบนิเวศ และชนิดพืช/สัตว์ที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบของการย้ายถิ่นฐานของชนิดสัตว์ที่สำคัญ</p>	<p>แนวทางการปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบต่อป่าในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (ถ้ามี)</p>
<p>4.5 หลักการที่ 5 :การรักษาสภาพและการส่งเสริมการทำหน้าที่ด้านการป้องกันของการจัดการสวนป่า (เพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ)</p>		
<p>4.5.1 การวางแผนจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะรักษาสภาพและส่งเสริมการทำหน้าที่ป้องกันของสวนป่าเพื่อสังคม อาทิ การป้องกันสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การป้องกันการพังทลายของดิน และการป้องกันผลกระทบที่เป็นวิกฤติภัยของน้ำ</p>	<p>สวนป่าต้องรักษาสภาพและส่งเสริมการทำหน้าที่ป้องกันของสวนป่าเพื่อสังคม (ถ้ามี)</p>	<p>การสำรวจพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 4)</p>
<p>4.5.2 บริเวณพื้นที่สวนป่าที่มีความสำคัญต่อหน้าที่ในการป้องกันเพื่อสังคม ต้องได้รับการจัดบันทึกเป็นหลักฐาน และทำเป็นแผนที่ และแผนการจัดการสวนป่าในพื้นที่เหล่านี้จะต้องได้รับการพิจารณาอย่างครบถ้วน</p>	<p>สวนป่าต้องจัดบันทึก และทำเป็นแผนที่ และแผนการจัดการสวนป่าในพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (ถ้ามี)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แผนที่แสดงลักษณะพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 4) (ถ้ามี) 2. แผนปฏิบัติการในพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 4) (ถ้ามี)
<p>4.5.3 ในพื้นที่สวนป่าที่มีความสำคัญต่อ</p>	<p>สวนป่าต้องหลีกเลี่ยงการใช้</p>	<p>นโยบายงดใช้สารเคมีในพื้นที่ที่มี</p>

<p>การอนุรักษ์ดินและน้ำจะต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ต้องหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี และวิธีปฏิบัติทางวนวัฒนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพของน้ำและดิน</p>	<p>สารเคมีและวิธีปฏิบัติทางวนวัฒนที่ไม่เหมาะสมในพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ (ถ้ามี)</p>	<p>คุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 4) (ถ้ามี)</p>
<p>4.6 หลักการที่ 6 : การรักษาสภาพการทำหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจสังคมของสวนป่า</p>		
<p>4.6.1 การวางแผนการจัดการสวนป่า ต้องมุ่งที่จะเคารพเอาใจใส่การทำหน้าที่หลายๆ อย่างต่อสังคมของสวนป่ารวมถึงบทบาทของสวนป่าในการพัฒนาชนบท และพิจารณาเป็นพิเศษถึงโอกาสของการจ้างงานใหม่เพื่อเชื่อมโยงกับการทำหน้าที่ด้านเศรษฐกิจสังคมของสวนป่า</p>	<p>สวนป่าต้องให้โอกาสในการจ้างงาน การฝึกอบรม และบริการอื่นๆ แก่ชุมชนรอบสวนป่าอย่างเพียงพอ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประกาศนโยบายการจ้างงาน 2. ทะเบียนรายชื่อคนงานทั้งหมด 3. บัญชีรายชื่อชุมชนที่อยู่รอบสวนป่า 4. บันทึกเหตุผลการไม่จ้างงานชุมชนในท้องถิ่น (กรณีไม่มีการจ้างคนงานในท้องถิ่น) 5. แผนการฝึกอบรมต่างๆ 6. บันทึกการให้การฝึกอบรมต่างๆ แก่คนงาน หรือชุมชน 7. บันทึกการให้บริการชุมชน
<p>4.6.2 การจัดการสวนป่า ต้องส่งเสริมสุขอนามัยและความผาสุก ในระยะยาวของชุมชนที่อยู่ในหรือรอบๆ สวนป่า</p>	<p>สวนป่าต้องแจ้งแผนการจัดการสวนป่าให้ชุมชนทราบ และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนมาปรับแผนการจัดการของสวนป่า รวมถึงความต้องการของชุมชนในด้านต่างๆ อย่างเพียงพอ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บันทึกการประชุมร่วมกับชุมชน เกี่ยวกับแผนการจัดการสวนป่า เป็นระยะ 2. บันทึกการวางแผนการจัดการสวนป่าโดยกระบวนการมีส่วนร่วมกับชุมชน 3. บันทึกความต้องการของชุมชน (ถ้ามี)

<p>4.6.3 การจัดการด้านสิทธิในทรัพย์สินและการครอบครองที่ดิน สำหรับพื้นที่สวนป่าที่เกี่ยวข้อง ต้องกำหนดและจัดทำเป็นเอกสารไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ สิทธิตามกฎหมาย สิทธิทางวัฒนธรรมและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สวนป่า ต้องได้รับการอธิบาย รับรอง และเคารพเอาใจใส่</p>	<p>สวนป่าต้องมีหลักฐานแสดงสิทธิการครอบครองที่ดิน หรือใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างชัดเจน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. โฉนดที่ดิน (น.ส.4) หรือ 2. หนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.4-01) หรือ 3. หนังสือรับรองสิทธิทำกิน (ส.ท.ก.) หรือ 4. หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 หรือ น.ส.3 ก) หรือ 5. สัญญาเช่า หรือ 6. หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดิน หรือ 7. หนังสือหรือเอกสารแสดงสิทธิอื่นใดตามกฎหมาย
<p>4.6.4 กิจกรรมการจัดการต่างๆ ต้องดำเนินการภายใต้การยอมรับต่อ ขอบข่ายงานด้านสิทธิตามกฎหมาย สิทธิทางวัฒนธรรมและประเพณี ที่ได้จัดทำขึ้น อาทิ เช่น กฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ ย่อหน้าที่ 169 และปฏิญญาสากล ของสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องสิทธิของชนพื้นเมือง ซึ่งจะต้องไม่ถูกละเมิด โดยปราศจากการแจ้งการยอมรับของผู้ครอบครองสิทธิ อย่างอิสระก่อน รวมถึงการให้การชดเชยการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เหล่านี้ด้วย</p>	<p>สวนป่าต้องยอมรับในสิทธิทางวัฒนธรรมและประเพณีของชนพื้นเมือง การยอมรับของชนพื้นเมืองในการให้ครอบครองพื้นที่โดยสมัครใจ รวมถึงการชดเชยการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่า (ถ้ามี)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บันทึกยินยอมให้ใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่าได้โดยชนพื้นเมือง (ถ้ามี) 2. บันทึกยินยอมรับการชดเชยการใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่าโดยชนพื้นเมือง (ถ้ามี)
<p>4.6.5 การเข้าใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่าที่มีความเหมาะสม เพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านนันทนาการ ต้องจัดหาไว้ให้เพียงพอ</p>	<p>สวนป่าต้องจำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์ หรือพื้นที่อื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แผนที่แสดงพื้นที่อนุรักษ์ (ถ้ามี) หรือพื้นที่อื่นๆ เพื่อ

	การบริการ และนันทนาการอย่างเพียงพอ	การนันทนาการ 2. บันทึกข้อตกลงการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการนันทนาการร่วมกับชุมชน
4.6.6 พื้นที่สวนป่าที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หรือจิตวิญญาณ และพื้นที่ที่เป็นปัจจัยความต้องการพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่น (อาทิ เช่น ป่าจืด) ต้องได้รับการป้องกันและจัดการอย่างเหมาะสม	สวนป่าต้องทำแผนที่ และแผนการจัดการสวนป่าในพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หรือจิตวิญญาณ และพื้นที่ที่เป็นปัจจัยความต้องการพื้นฐานของชุมชนท้องถิ่น (ถ้ามี)	1. แผนที่แสดงลักษณะพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 5-6) (ถ้ามี) 2. แผนปฏิบัติการในพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCV 5-6) (ถ้ามี)
4.6.7 การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องคำนึงถึงการทำหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจสังคมทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำหน้าที่ในด้านนันทนาการ และคุณค่าทางศิลปะของสวนป่า	สวนป่าต้องมีแผนการจัดการในพื้นที่ที่มีความสำคัญในการให้บริการนันทนาการ และคุณค่าทางศิลปะของสวนป่า	1. แผนที่แสดงพื้นที่อนุรักษ์ (ถ้ามี) หรือพื้นที่อื่นๆ เพื่อการนันทนาการ 2. แผนปฏิบัติการในพื้นที่อนุรักษ์ (ถ้ามี) หรือพื้นที่อื่นๆ เพื่อการนันทนาการ
4.6.8 ผู้จัดการสวนป่า ผู้รับเหมา ลูกจ้าง และเจ้าของสวนป่า ต้องได้รับความรู้เพียงพอ และสนับสนุน เพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ ด้วยการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง	สวนป่าต้องจัดให้มีการฝึกอบรม หรือให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพียงพอ	1. แผนการฝึกอบรม หรือการบรรยายให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ 2. บันทึกผลการฝึกอบรม หรือบรรยายให้ความรู้แต่ละครั้ง
4.6.9 การปฏิบัติงานต่างๆ ต้องนำประสบการณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นทางด้านสวนป่ามาใช้ให้มากที่สุด อาทิเช่น ประสบการณ์และองค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่น เจ้าของสวนป่า องค์กรอิสระ และราษฎรท้องถิ่น	สวนป่าต้องนำประสบการณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทางด้านสวนป่ามาใช้ให้มากที่สุด	1. นโยบายสนับสนุน ประสบการณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ในการจัดการสวนป่า 2. บันทึกประสบการณ์และภูมิ

		ปัญหาท้องถิ่นที่นำมาใช้ (ถ้ามี)
4.6.10 การจัดการ ต้องจัดให้มีการติดต่อสื่อสารและการปรึกษาหารืออย่างมีประสิทธิภาพ กับราษฎรท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน และต้องจัดให้มีกระบวนการที่เหมาะสม สำหรับการแก้ไขข้อเรียกร้องและข้อขัดแย้ง ต่างๆ	สวนป่าต้องมีช่องทางการติดต่อสื่อสาร และปรึกษาหารือกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ และมีกระบวนการในการแก้ไขข้อร้องเรียน และข้อขัดแย้งต่างๆ	<ol style="list-style-type: none"> 1. บัญชีรายชื่อบุคคล หรือชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสวนป่า 2. บันทึกการประชุมร่วมกับชุมชน หรือหมู่บ้าน อย่างสม่ำเสมอ 3. กระบวนการแก้ไขข้อขัดแย้ง 4. บันทึกข้อร้องเรียน หรือข้อเสนอแนะของชุมชนเกี่ยวกับสวนป่า 5. หลักฐานการจ่ายค่าชดเชยแก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบ (ถ้ามี)
4.6.11 การจัดการ ต้องปฏิบัติตาม กฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ ต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ต้องมีคำแนะนำ และการฝึกอบรมการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย ให้กับลูกจ้าง คนงาน ที่ปฏิบัติงานหนักในภาคสนามทั้งหมด ต้องระบุนโยบายความเสี่ยงทางด้านสุขภาพและอุบัติเหตุ และต้องนำมามาตรการที่เหมาะสมทั้งหมด มาใช้เพื่อป้องกันคนงาน	สวนป่าต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย ต้องมีคำแนะนำ และการฝึกอบรมการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย ให้กับลูกจ้าง คนงาน ที่ปฏิบัติงานหนักในภาคสนามทั้งหมด ต้องระบุนโยบายความเสี่ยงทางด้านสุขภาพและอุบัติเหตุ และต้องนำมามาตรการที่เหมาะสมทั้งหมด มาใช้เพื่อป้องกันคนงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายในการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย 2. บันทึกการประชุมร่วมกันระหว่างสวนป่ากับคนงานหรือตัวแทนคนงาน 3. อุปกรณ์เครื่องมือในการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐาน 4. ชุดเครื่องแบบในการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัย 5. แผน และบันทึกผลการฝึกอบรมการใช้เครื่องมือ

		<p>อุปกรณ์อย่างปลอดภัย</p> <p>6. แผน และบันทึกผลการฝึกอบรมการประชุมพยาบาลเบื้องต้น</p> <p>7. ชุดอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นอย่างเพียงพอ</p> <p>8. มาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น</p> <p>9. บันทึกอุบัติเหตุ หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นในรอบปี (ถ้ามี)</p> <p>10. หลักฐานการจ่ายค่าชดเชยแก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบ (ถ้ามี)</p>
--	--	--

4.7 หลักการที่ 7 : การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย

<p>4.7.1 การจัดการสวนป่า ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมและการปฏิบัติงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ที่เป็น ปัจจุบัน ประกอบด้วย การจัดการสวนป่า และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและชนิดพันธุ์สวนและใกล้สูญพันธุ์ สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิการครอบครองและสิทธิการใช้ประโยชน์ของชนพื้นเมือง สุขอนามัยแรงงาน และความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และการจ่ายค่าธรรมเนียมค่าภาคหลวงและภาษีต่างๆ (รวมถึงกฎหมายอื่นๆ ที่ได้ระบุไว้ใน ข้อตกลง</p>	<p>สวนป่าต้องมีหลักฐานข้อกฎหมาย และการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสวนป่า ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และสนธิสัญญาต่างๆ ที่ประเทศไทยได้ลงสัตยาบันไว้กับนานาชาติ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. พ.ร.บ.สภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 2. พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ.2484 3. พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 (ถ้าอยู่ในเขตฯ) 4. พ.ร.บ.การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 (ถ้าอยู่ในเขตฯ) 5. พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 6. พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ. 2535
--	---	---

<p>หุ้นส่วนภาคสมัครใจ (VPA) กับสหภาพยุโรป)</p>		<ol style="list-style-type: none"> 7. พ.ร.บ.คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542 8. พ.ร.บ. การเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 (ถ้ามี) 9. พ.ร.บ. เลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. 2545 10. พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 11. พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ.2533 12. พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 13. พ.ร.บ. ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 14. พ.ร.บ. ความปลอดภัย พ.ศ. 2535 15. พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 16. พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 17. สนธิสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD) 18. อนุสัญญาว่าด้วยการค้า
--	--	--

		<p>ระหว่างประเทศของ สิ่งมีชีวิตใกล้สูญพันธุ์ (CITES)</p> <p>19. กฎหมายขององค์การ แรงงานระหว่างประเทศ (ILO)</p> <p>20. กฎหมายป่าไม้ของสหภาพ ยุโรป (EU FLEGT)</p> <p>21. บันทึกสรุปสาระสำคัญของ กฎหมายแต่ละฉบับ</p>
<p>4.7.2 การจัดการสวนป่า ต้องจัดให้มี มาตรการอย่างเพียงพอในการป้องกันสวน ป่า จากกิจกรรมผิดกฎหมายต่างๆ อาทิเช่น การลักลอบตัดต้นไม้ การบุกรุกพื้นที่สวน ป่า การจุดไฟเผาป่า และการกระทำที่ผิด กฎหมายอื่นๆ</p>	<p>สวนป่าต้องมีแนวทาง มาตรการ ในการป้องกันสวนป่า จาก กิจกรรมที่ผิดกฎหมายต่างๆ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายการป้องกันการ กระทำที่ผิดกฎหมายในเขต สวนป่า 2. แผนปฏิบัติการป้องกันการ กระทำผิดกฎหมายต่างๆ 3. บันทึกผลการป้องกันการ กระทำผิดกฎหมายเป็นระยะ